

16 februari

“en het vierde dier was een vliegende arend gelijk”

Openbaring 4:7

Dat we met vier dierachtige wezens te maken hebben wil misschien ook wel wat zeggen. Vier is het getal van de aarde. Zo zijn er vier windstreken, waarmee heel het aardoppervlak omspannen is. Naar die vier windstreken moet het evangelie worden gebracht. Is de vliegende arend niet een beeld waarmee dit zinnebeeldig wordt voorgesteld? Hiëronymus herkent in de adelaar het werk van de apostel Johannes.

Johannes begeeft zich met de vleugels van de adelaar in zijn presentatie van het vleesgeworden Woord van God, op grote hoogte. De hoge geestblik van Johannes verstout hem als het ware de zon tegemoet te vliegen. De zon die wereldomspannend is, zoals ook de verkondiging naar alle volken en mensen op aarde moet uitgaan. Ook het Israëlitische legerkamp was tijdens de reis door de woestijn naar de vier windstreken geordend rond de tent der samenkomst. Iedereen was gericht op de Heilige God.

Wanneer we naar parallellen zoeken in de Bijbel, dan komen we deze hemelwezens ook op andere plaatsen tegen. Altijd in de nabijheid van de troon van God. We zien hen boven de verbondsark in de tabernakel, maar ook in het geweldige visioen van de profeet Ezechiël, wanneer hij de troonwagen Gods beschrijft. Misschien laten deze wezens ons vooral kennis maken met de Here God die boven alles verheven is en over alles regeert.

Tenslotte noemen we de profeet Jesaja, die in het zesde hoofdstuk ditzelfde tafereel laat zien. Daar worden deze wezens serafs genoemd. Met twee vleugels bedekken ze hun gelaat, met twee hun voeten en met twee vliegen zij. Misschien leren we dat we ook ons gelaat moeten bedekken, wie kan zo maar kijken naar de Heilige God? Misschien moeten we onze voeten bedekken, naar welke plaatsen kunnen we gaan, als we voor het aangezicht van God willen leven. Wie zijn leven onder heerschappij van God heeft gebracht, mag tot grote hoogte stijgen. Ja, deze hemelwezens blijken in een zekere relatie te staan tot ons die geloven.